

Betænkning

over

I. forslag til lov om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Ændring af reglerne for kontrol med og anvisning af arbejde til ledige medlemmer af anerkendte arbejdsløhedskasser) og

II. forslag til lov om privat arbejdsanvisning m. v.

(Afgivet af udvalget den 17. maj 1968).

Udvalget har i 9 møder behandlet lovforslagene og herunder haft 1 samråd med arbejdsministeren.

Udvalget har modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra Akademikernes Samarbejdsudvalg, Arbejdernes Fællesorganisation på Bornholm, Danmarks Rederiforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Bogbinder- og Kartonnage Arbejder Forbund, Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund — Metalarbejdernes Arbejdsløhedskasse, Dansk Tandlægeforening, Dansk Typografforbund — Bogtrykfagets Arbejdsløhedskasse, Den danske Købstadforening, Engageringskontoret for Håndel og Industri, Foreningen af Vikarbureauer i Danmark, Hustømmerforeningens faglige Afdeling og Rørlæggernes Fagforening. Endvidere er modtaget en skriftlig fælleshenvendelse fra Amtsrådsforeningen i Danmark, Bymæssige Kommuner, Den danske Købstadforening og De samvirkende Kommunalforeninger (sognerådsforeningerne). Fælleshenvendelsen er optrykt som bilag til nærværende betænkning.

Ad I. forslag til lov om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløhedsforsikring m. v. (Ændring af reglerne for kontrol med og anvisning af arbejde til ledige medlemmer af anerkendte arbejdsløhedskasser).

Udvalget har drøftet lovforslaget og dets sammenhæng med det videre arbejde med kommunalreformen og med planerne for en

socialreform og er opmærksom på, at det må kunne indpasses i et kommende tryghedssystem. Der er efter udvalgets opfattelse en nær sammenhæng, og det har derfor i udvalget været drøftet, hvorvidt der måtte antages at være behov for at udskyde lovforslagets vedtagelse eller for at fastsætte ikrafttrædelsestidspunktet under særlig hensyntagen til de nævnte reformer.

Der er over for udvalget fra de kommunale organisationers side blevet peget på, at den vedtagne kommunalreform tilsigter at etablere kommunerne som de naturlige bærere af den lokale administration, herunder varetagelsen af statslige opgaver. Det må efter disse organisationers opfattelse være en nærliggende mulighed allerede fra starten at overdrage de administrative opgaver, der efter lovforslaget skal varetages af nyoprettede afdelingskontorer (kontaktsteder), til forvaltning i kommunerne. Det forudsættes, at dette skulle ske i henhold til særlige aftaler med de pågældende kommunalbestyrelser. Efter de pågældende organisationers opfattelse bør der endvidere rejses spørgsmål om, hvorvidt arbejdsformidlingskontorerne i forbindelse med eller efter kommunalreformens gennemførelse bør overgå til forvaltning i kommunal regie, for eksempel under de nye amtsråd. I denne såvel som i anden sammenhæng er der endvidere blevet udtalt ønske om, at de arbejdsmarkedsnævn, som foreslås nedsat ved arbejdsformidlingskontorerne, får en anden sammensætning, jfr. nedenfor.

Alle de nævnte spørgsmål er blevet ind-

gående drøftet i udvalget bl. a. på grundlag af ministerens udtalelse ved lovforslagets skriftlige fremsættelse. Af denne fremgik det, at der ved lovforslaget intet foregribes med hensyn til gennemførelsen af de kommende bredere reformer, og at det naturligvis er hensigten at administrere loven således, at der ikke skabes vanskeligheder i relation til en tilpasning til reformerne.

Spørgsmålene er endvidere blevet behandlet i et samråd med arbejdsministeren.

Det fremgik af ministerens udtalelser, at man ikke på indeværende tidspunkt burde træffe beslutning om at lade arbejdsanvisningen overgå til forvaltning i kommunalt regie, bl. a. under hensyn til, at de overvejelser, som for tiden finder sted under administrationsrådet om den fremtidige opgavefordeling mellem bl. a. statslige og kommunale myndigheder, endnu ikke er tilendebragt. Ministeren kunne imidlertid stille i udsigt, at oprettelsen af afdelingskontorer (kontaktsteder) ville ske efter forhandling med vedkommende kommunalbestyrelse.

Under samrådet behandlede man endvidere spørgsmålet om sammensætningen af arbejdsmarkedsnævnene og deres opgaver. Ministeren kunne stille sig imødekomende med hensyn til et af de kommunale organisationer over for udvalget fremsat ønske om større repræsentation. I denne sammenhæng blev det tillige drøftet, hvorvidt arbejdsmarkedsnævnene burde nedsættes ved arbejdsministerens foranstaltning i stedet for som foreslået i lovforslaget ved arbejdsdirektørens foranstaltning eller som foreslået af de kommunale organisationer ved amtsrådets foranstaltning. Indførelsen af en sådan ordning, som måtte være en overgangsforanstaltning, ville være begrundet i ønsket om intet at foregribe i relation til de kommende reformer, et synspunkt, som en forøget kommunal repræsentation i nævnene også måtte være udtryk for.

Ministeren har herefter med tilslutning af et *flertal* (udvalget bortset fra socialistisk folkepartis medlem af udvalget) stillet nedenstående ændringsforslag nr. 4 og nr. 5, hvorom der tillige henvises til de ledsagende bemærkninger:

Der er mellem ministeren og udvalget enighed om, at der må tillægges arbejdsmarkedsnævnene stor betydning. Udvalget ønsker i denne sammenhæng at fremhæve en

udtalelse fra arbejdsmarkedsrådets formandskab, hvoraf bl. a. fremgår „at det vil være betydningsfuldt i videst muligt omfang at tillægge nævnene ansvar, beføjelser og afgørende indflydelse vedrørende formidlingsarbejdet — i videste forstand — på det lokale plan. Det er klart, at en hel del af arbejdsformidlingskontorenes opgaver er mere eller mindre lovbundne eller fastlagt ved andre generelle direktiver, men det må anses for en vigtig forudsætning for et frugtbart samarbejde mellem arbejdsformidlingschef og nævn, at skønsmaessige afgørelser af en vis principiel rækkevidde træffes i fællesskab. Det forudsættes, at den almindelige administrative koordinering fra område til område varetages af arbejdsdirektoratet, men at helt principielle spørgsmål vedrørende nævnenes opgaver og arbejdsform enten af arbejdsdirektøren eller af et lokalt nævn kan indbringes til drøftelse i arbejdsmarkedsrådet eller dets formandskab.“

Det bemærkes, at arbejdsministeriet på en af udvalget given foranledning vil optage forhandling med lønnings- og pensionsministeriet om eventuelle forbedrede ydelser til nævnsmedlemmerne, jfr. lovforslagets § 2, stk. 5, under hensyn til disse nævns særlige karakter og sammensætning.

Spørgsmålet om ansættelsesformer i forbindelse med den kommende udvidelse af personalet ved den offentlige arbejdsanvisning må tillægges stor betydning, også i relation til spørgsmålet om tilpasningen til de kommende reformer. Et *flertal* (udvalget bortset fra socialistisk folkepartis medlem af udvalget) har derfor tilsluttet sig det af arbejdsministeren stillede ændringsforslag nr. 6, hvorom der henvises til de ledsagende bemærkninger.

Ministeren har sammenfattende over for udvalget udtalt, at han kan henholde sig til sine tidligere udtalelser vedrørende forholdet til kommunalreformen og socialreformen, og at han om de praktiske problemer, der rejser sig i forbindelse med gennemførelsen af lovændringerne, vil holde sig i snæver kontakt med kommunerne. Ministeren har i denne sammenhæng fremhævet, at de administrative reformer, der på en række områder må følge af kommunalreformen, i et vist omfang vil træde i kraft successivt, og at det må forudses, at der på

arbejdsanvisningsområdet såvel som på andre områder vil blive behov for lovændringer. Under hensyn til såvel de i lovforslaget indeholdte forbedringer som til lovforslagets sammenhæng med de i folketingsåret 1966-67 gennemførte ændringer i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. har arbejdsministeren henstillet, at lovforslaget bliver færdigbehandlet i indeværende samling til ikrafttrædelse 1. april 1969, jfr. ændringsforslag nr. 21, som er tiltrådt af et flertal (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget), og hvorom der henvises til de dertil knyttede bemærkninger.

Udvalget har tillige drøftet de økonomiske følger, en vedtagelse af lovforslaget vil få med hensyn til kommunernes udgifter til oprettelse og drift af arbejdsformidlingskontorer m. v., herunder spørgsmålet om, hvorvidt der som en almindelig ordning bør ydes kommunerne forskud på statsrefusionen. Arbejdsministeren har over for udvalget erklæret, at en sådan foranstaltning i givet fald vil kunne gennemføres uden lovændring.

Udvalget peger på, at spørgsmålet om byrdefordelingen på det her omhandlede område bør tages op til overvejelse i forbindelse med den fortsatte revision af loven, som forventes at ville finde sted i folketingsåret 1968-69.

I forbindelse med drøftelsen af spørgsmålet vedrørende den nødvendige udvidelse af personalet på de offentlige arbejdsformidlingskontorer m. v. har udvalget bl. a. drøftet, i hvilket omfang personale fra de anerkendte arbejdsløsheds-kasser kan overgå til arbejdsformidlingskontorerne m. v. Arbejdsministeren har over for udvalget erklæret, at det må findes rimeligt at søge kontorenes nye personale rekrutteret bl. a. blandt personer, der i arbejdsløsheds-kasserne er beskæftiget med arbejdsformidling. Man må gå ud fra, at mange af disse, såfremt de melder sig som ansøgere ved opslag af nye ledige stillinger under den offentlige arbejdsanvisning, i kraft af deres hidtidige beskæftigelse vil komme i forgrunden ved stillingernes besættelse.

Spørgsmålet om ydelse af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i tilfælde af arbejdsløshed har været inddraget i udvalgets drøf-

telser, herunder spørgsmålet om at forhøje maksimum for henholdsvis dagpengenes procentvise størrelse og for længden af den periode, hvori de kan ydes. I et samråd har ministeren henvist til, at disse spørgsmål er genstand for overvejelse i arbejdsløshedsforsikringsudvalget af 1964. Udvalget er anmodet om at ville fremkomme med sin betænkning senest den 1. oktober 1968 med henblik på fremsættelse af lovforslag i samlingen 1968-69. Under hensyn hertil bør spørgsmålet om ydelse af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og spørgsmålet om at forhøje det gældende maksimum for dagpengenes procentvise størrelse ikke tages op i forbindelse med de nu foreslåede ændringer i loven. Arbejdsministeren har derimod ment at kunne vise sig imødekommende over for et ønske om at hæve det i den nugældende lovs § 18, stk. 1, fastsatte maksimum for længden af den periode, hvori understøttelse kan ydes, idet en sådan foranstaltning ikke vil foregribe udvalgets arbejde, såfremt den kun får gyldighed for perioden 1. oktober 1967-30. september 1968. Arbejdsministeren har derfor stillet nedenstående ændringsforslag nr. 20, som er tiltrådt af udvalget, og hvorom der nærmere henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) har stillet nedenstående ændringsforslag nr. 16 om forhøjelse af det gældende maksimum for dagpengenes procentvise størrelse. Der henvises herom til de bemærkninger, der ledsager ændringsforslaget.

Endelig bemærkes, at bestemmelsen i lovens § 4, stk. 5, om fortrinsvis anvisning af plads til medlemmer af anerkendte arbejdsløsheds-kasser har været behandlet under udvalgets arbejde i relation til den samtidig foreslåede stærkere begrænsning af og tilsyn med den private arbejdsanvisning. Arbejdsministeren har udtalt, at bestemmelsen i dag næppe har stor praktisk betydning, omend der fremdeles er behov for at tilskynde lønmodtagere til at være medlemmer af statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser. Arbejdsministeriet vil lade bestemmelsen underkaste en nærmere prøvelse i forbindelse med den kommende tekniske revision af arbejdsløshedsloven.

Et *flertal* (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med de af arbejdsministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) kan ikke på nuværende tidspunkt medvirke til lovforslagets gennemførelse og ønsker at udtale følgende: Baggrunden for mindretallets stillingtagen er, at mindretallet hele tiden har betragtet denne lovgivning som et led i en yderligere udbygning af arbejdsløshedsforsikringen med det mål, som også er arbejdsløsheds-kassernes, at nå frem til en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste under arbejdsløshed, jfr. betænkning af 9. februar 1967 fra det folketingsudvalg, der behandlede ændringerne i arbejdsløshedsloven, hvori det bl. a. hedder:

„Et *flertal* (socialdemokratiets, socialistisk folkepartis og det radikale venstres medlemmer af udvalget) ønsker herudover at udtale følgende:

Flertallet ønsker at fremhæve de synspunkter, som arbejdsministeren fremførte i sin fremsættelsestale, gående ud på, at det hovedønske, der fra Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke er fremført med hensyn til understøttelsens størrelse — nemlig at understøttelsen skal andrage en procentdel af gennemsnitslønnen i faget, et beregningsgrundlag, som også regeringen finder må være endemålet — ikke er nået med gennemførelsen af dette forslag. Flertallet mener, at det endelige resultat må være en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, og opfordrer arbejdsministeren til at tage dette spørgsmål op i forbindelse med den tekniske revision af arbejdsløshedsloven, som er bebudet. Flertallet forudsætter, at dette arbejde kan tilendebringes, således at lovforslag herom kan fremsættes i folketingsåret 1968-69. Arbejdsministeren har over for udvalget givet tilsagn om at anmode arbejdsløshedsforsikringsudvalget af 1964 om at lægge dette sigte til grund i det videre arbejde.“

Mindretallet må vurdere hele denne lovgivning i sammenhæng og har derfor ønsket, at nærværende lovforslag og forslaget om en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste blev behandlet samtidig, således

at der blev en mulighed for at vurdere det samlede resultat.

Da gennemførelsen af nærværende lovforslag ikke er påkrævet i indeværende folketingsår, har mindretallet ønsket forslaget udskudt til næste år, således at en samlet vurdering af arbejdsløshedsreformen bliver mulig.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse, da det ikke opfylder de krav, der må stilles i forbindelse med førelsen af en nutidig arbejdsmarkeds- og erhvervsuddannelsespolitik. Mindretallet vil nærmere motivere sin stilling ved 2. behandling af lovforslaget.

Ad II. forslag til lov om privat arbejdsanvisning m. v.

Udvalget har navnlig drøftet bestemmelserne i § 1, stk. 1 og 2, og herunder taget det i bemærkningerne til disse bestemmelser anførte til efterretning.

Udvalget har herudover bl. a. beskæftiget sig med spørgsmål, som står i forbindelse med driften af vikarbureauer. Ministeren har stillet ændringsforslag, hvorefter arbejdsministeren kan bestemme, at der udkræves tilladelse til disse bureauers virksomhed. Der henvises herom til de ledsagende bemærkninger.

Udvalget indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af arbejdsministeren stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag til

I. forslag til lov om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Ændring af reglerne for kontrol med og anvisning af arbejde til ledige medlemmer af anerkendte arbejdsløsheds-kasser).

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Chr. Madsen):

Til § 1.

1) I de under nr. 2 som § 1, stk. 1-4, foreslåede bestemmelser ændres betegnelsen

„arbejdsanvisningskontor“ til: „arbejdsformidlingskontor“ (4 steder).

2) Som nyt nummer indsættes efter nr. 2: „0. I § 1, stk. 4, herefter stk. 5, ændres betegnelsen „arbejdsanvisningskontor“ til: „arbejdsformidlingskontor“.

3) I de under nr. 3 foreslåede bestemmelser i § 2, stk. 1, stk. 6 (2 steder) og stk. 9, ændres betegnelsen „arbejdsanvisningskontor“ til: „arbejdsformidlingskontor“ og i stk. 1 (2 steder), stk. 2 (2 steder), stk. 8 og stk. 9 ændres betegnelsen „kontorbestyrer“ til: „arbejdsformidlingschef“.

4) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af lovens § 2, stk. 1-9, affattes § 2, stk. 2, 1. punktum, således:

„Ved arbejdsministerens foranstaltning nedsættes ved hvert offentligt arbejdsformidlingskontor et arbejdsmarkedsnævn, der består af en formand og 10 medlemmer.“

5) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af § 2, stk. 1-9, affattes § 2, stk. 2, 5. og 6. punktum, således:

„Uden for København beskikkes som repræsentanter for kommunalbestyrelserne, herunder amtsrådet, 3 medlemmer udpeget af amtsrådet efter indhentede erklæringer fra de kommunale råd i de til kontorets område hørende købstadkommuner. I København beskikkes 3 medlemmer udpeget af Københavns borgerrepræsentation efter indhentede erklæringer fra Københavns amtsråd og Frederiksberg kommunalbestyrelse.“

6) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af lovens § 2, stk. 1-9, affattes stk. 7 således:

„Stk. 7. Personalet ved de offentlige arbejdsformidlingskontorer ansættes af og placeres ved kontorerne af arbejdsdirektøren efter indhentet udtalelse fra de respektive arbejdsformidlingschefer og arbejdsmarkedsnævn. Lønvilkkårene fastsættes af arbejdsministeren.“

7) Som nyt nummer indsættes efter nr. 3: „0. I § 2, stk. 10, 1. og 2. punktum, ændres betegnelsen „amtsarbejdsanvisningskontor“ til: „amtsarbejdsformidlingskontor“.

8) I den under nr. 4 foreslåede bestemmelse til erstatning for lovens § 2, stk. 10, 3. og 4. punktum, ændres betegnelsen „arbejdsanvisningskontor“ til: „arbejdsformidlingskontor“.

9) I den under nr. 5 foreslåede affattelse af lovens § 2, stk. 11 og 12, ændres betegnelsen „arbejdsanvisningskontor“ til: „arbejdsformidlingskontor“ (2 steder), og betegnelsen „kontorbestyrer“ ændres til: „arbejdsformidlingschef“ (2 steder).

10) Som nyt nummer indsættes efter nr. 5: „0. I § 3, stk. 1, ændres betegnelsen „arbejdsanvisningskontor“ til: „arbejdsformidlingskontor“ (2 steder).“

11) I den under nr. 7 foreslåede affattelse af lovens § 3, stk. 3, ændres betegnelsen „arbejdsanvisningskontor“ til: „arbejdsformidlingskontor“.

12) Som nyt nummer indsættes efter nr. 7: „0. I § 3, stk. 4-5, ændres betegnelsen „arbejdsanvisningskontor“ til: „arbejdsformidlingskontor“ (2 steder).“

13) I de under nr. 9 foreslåede nye §§ 3B-3F ændres betegnelsen „arbejdsanvisningskontor“ til: „arbejdsformidlingskontor“ (7 steder).

14) I den under nr. 10 foreslåede affattelse af lovens § 4 ændres betegnelsen „arbejdsanvisningskontor“ til: „arbejdsformidlingskontor“ (5 steder).

15) Som nyt nummer indsættes efter nr. 10:

„0. I § 5 ændres betegnelsen „arbejdsanvisningskontor“ til: „arbejdsformidlingskontor“ (3 steder).“

Af et mindretal (Erling Dinesen, Anker Jørgensen, Evald Kristensen, Helge Nielsen, Poul Nilsson, Bertel Pedersen og Chr. Madsen):

16) Som nyt nummer indsættes efter nr. 10: „00. I § 11, stk. 1, sidste punktum, og i § 12, stk. 5, 1. punktum, ændres „ $\frac{4}{6}$ “ til: „ $\frac{9}{10}$ “.

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af *flertallet under nr. 1*:

17) Til den under nr. 15 foreslåede ændring af lovens § 17, stk. 1, nr. 10, tilføjes: „og betegnelsen „anvisningskontor“ ændres til: „arbejdsformidlingskontor““

18) Som nyt nummer indsættes efter nr. 17:

„0. I § 23 A ændres betegnelsen „arbejdsanvisningskontor“ til: „arbejdsformidlingskontor“ (4 steder).“

19) Som nyt nummer indsættes efter nr. 19:

„0. I § 34 ændres betegnelsen „arbejdsanvisningskontor“ til: „arbejdsformidlingskontor“ (2 steder).“

Til § 2.

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

20) Paragraffen affattes således:

§ 2.

Uanset § 18, stk. 1, i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. kan et medlem af en anerkendt arbejdsløsheds-kasse inden for tidsrummet 1. oktober 1967-30. september 1968 modtage dagpenge i højst 285 dage.“

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (Asger Jensen, Knud Bro, Gerda Møller, Simonsen, P. E. Eriksen, Robert Christensen, Jens Frandsen, Svend Haugaard, Valbak og Erik Hansen (Ålborg amt)):

Ny paragraf

21) Efter § 2 indsættes som ny paragraf:

§ 3.

§ 1 træder i kraft den 1. april 1969.“

Bemærkninger.

Til nr. 1-3, 7-15 og 17-19.

Som det fremgår af den som bilag 2 til lovforslaget optrykte betænkning (s. 42), har spørgsmålet om en ændring af de hidtidige betegnelser for de offentlige arbejdsanvisningskontorer og kontorbestyrerne været drøftet i arbejdsgruppen, der imidlertid

ikke kunne nå til enighed om nye betegnelser.

Problemet har på ny været drøftet med bl. a. arbejdsministeren på kontorbestyrermødet i dagene 24.-26. april 1968, hvorefter arbejdsdirektoratet er fremkommet med en indstilling, som arbejdsministeriet har kunnet tilslutte sig, hvorfor foranstående ændringsforslag er udarbejdet i overensstemmelse dermed.

Til nr. 4 og 5.

I skrivelse af 21. marts 1968 til folketingsudvalget har Den danske Købstadforening anmodet om, at arbejdsmarkedsnævnene med henblik på den fremtidige ordning udpeges efter indstilling fra de respektive byråd og amtsråd i kontorenes administrationsområde, indtil de efter en nyordning af den fremtidige kommunale og statslige lokale administration kan udgå direkte fra en kommunalbestyrelse.

I skrivelse af 7. maj 1968 har Amtsrådsforeningen i Danmark, Bymæssige Kommuner, Den danske Købstadforening og De samvirkende Kommunalforeninger (sognerådsforeningerne) anmodet om, at nævnenes sammensætning og udpegning uden for København ændres, således

at nedsættelsen sker ved amtsrådets foranstaltning, at der bliver i alt 11 medlemmer, idet 3 medlemmer foreslås udpeget af amtsrådet efter udtalelser fra kommunalbestyrererne i kontorumrådets købstadkommuner og som repræsentanter for kommunalbestyrererne, herunder amtsrådet, i kontorets område, at formanden vælges af amtsrådet efter udtalelse fra kommunalbestyrererne i kontorumrådets købstadkommuner.

Hertil bemærkes, at man ifølge sagens natur har måttet udforme lovforslag nr. 94 efter den nuværende kommunale struktur, idet man i øvrigt har draget omsorg for, at den foreslåede ændring i anvisningssystemet — derunder i arbejdsmarkedsnævnens sammensætning m. v. — ikke kommer til at foregribe den kommende omlægning af opgavefordelingen mellem de forskellige kategorier af offentlige myndigheder.

Med hensyn til spørgsmålet om *antallet af medlemmer* af nævnene bemærkes, at arbejdsministeriet er enig i, at det kan være

rimeligt at udvide antallet af kommunale repræsentanter som foreslået. Der stilles derfor ændringsforslag i overensstemmelse hermed.

Derimod finder arbejdsministeriet det netop for ikke at foregribe den kommende opgavefordeling rimeligst at fastholde forslaget om, at amtmanden eller en af ham udpeget person beskikkes til *formand* for arbejdsmarkedsnævnet.

Med hensyn til spørgsmålet om *nedsættelsen* af arbejdsmarkedsnævnene mener arbejdsministeriet, at det af samme grund er mest hensigtsmæssigt, at nævnene nedsættes ved *arbejdsministerens* foranstaltning. Der stilles derfor ændringsforslag i overensstemmelse hermed.

Det skal i øvrigt fremhæves, at det er hensigten at lade de forskellige bestemmelser vedrørende arbejdsanvisningen, herunder bestemmelsen om arbejdsmarkedsnævnenes sammensætning m. v., underkaste en revision, så snart det efter fastlæggelsen af den nye kommunalstruktur lader sig gøre.

Til nr. 6.

Arbejdsministeriet finder, at der med henblik på ansættelsen af det i anledning af nyordningen fornødne personale ved de offentlige arbejdsformidlingskontorer — under hensyn til den usikkerhed, der er forbundet med den talmæssige opgørelse over personalebehovet — må findes frem til en ansættelsesform, der muliggør sådanne justeringer i ansættelserne, som senere måtte vise sig fornødne, jfr. herved arbejdsgruppens betænkning, side 33.

Ændringsforslaget er den fornødne baggrund for fastsættelse af en ansættelsesform, der tilgodeser dette hensyn.

Til nr. 16.

Forslaget tilsigter at forhøje det gældende maksimum, hvorefter dagpenge til det enkelte medlem højst må udbetales med et beløb, der udgør $\frac{4}{5}$ af medlemmets hidtidige arbejdsfortjeneste pr. dag. Ved at forhøje denne grænse til $\frac{9}{10}$ imødekommer man et behov for ydelse af højere dagpenge til personer, der er lavt aflønnet. Dette er særligt påkrævet, idet disse personer er udsat for høj arbejdsløshedsrisiko. Forslaget medfører kun ringe merudgifter for det offentlige.

Til nr. 20.

Det foreslås, at det højeste dageantal, i hvilket der kan ydes dagpenge til et medlem af en arbejdsløshedskasse, forhøjes fra 270 til 285 dage.

Da arbejdsløshedsforsikringsudvalget af 1964 behandler en række principielle spørgsmål om arbejdsløshedsforsikringen — herunder spørgsmålet om de gældende begrænsninger i retten til dagpenge — og er anmodet om at afgive betænkning inden 1. oktober 1968 med henblik på fremsættelse af lovforslag i folketingsåret 1968-69, foreslås det, at forhøjelsen af det nævnte dageantal kun sker med virkning for indeværende understøttelsesår, der løber til 30. september 1968.

Merudgifterne ved den foreslåede forhøjelse af det maksimale dageantal inden for understøttelsesåret 1967-68 må efter et groft skøn antages at andrage mellem 100.000 og 150.000 kr.

Til nr. 21.

Ved genfremsættelsen den 15. marts 1968 blev lovforslaget fremsat i samme skikkelse som ved den første fremsættelse i december 1967.

Som følge deraf vil det være nødvendigt at foreslå ikrafttrædelsesdatoen ændret.

Arbejdsministeriet finder — under hensyn til, at der bør gives de administrative myndigheder en passende frist til i samarbejde med de interesserede organisationer at forberede nyordningen — at det vil være rimeligt at foreslå den 1. april 1969 som ikrafttrædelsesdato.

II. forslag til lov om privat arbejdsanvisning m. v.

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 1.

1) I *stk. 1* ændres datoen „31. marts 1969“ til: „31. marts 1970“.

Til § 3.

2) *Stk. 2* affattes således:
„*Stk. 2.* Arbejdsministeren kan bestemme, at der udkræves tilladelse for at udøve virksomhed, der består i udlejning af arbejdskraft, hvis ansættelse hos udlejerens kun omfatter det enkelte udlejningsforhold, lige-

som arbejdsministeren kan fastsætte regler for tilsynet med sådan virksomhed.“

Til § 4.

3) Ordet „arbejdsanvisningskontorer“ ændres til: „arbejdsformidlingskontorer“.

Til § 6.

4) Som nyt stk. 2 indsættes:

„Stk. 2. Med samme straf anses den, der overtræder de i medfør af § 3, stk. 2, af arbejdsministeren fastsatte regler.“

Til § 7.

5) I *stk. 1* ændres datoen „1. april 1968“ til: „1. april 1969“.

6) I *stk. 3* ændres datoen „1. juli 1969“ til: „1. juli 1970“.

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 5.

Til nr. 3.

Der henvises til bemærkningerne til de samtidig hermed stillede tilsvarende ændringsforslag til § 1 i lovforslag nr. 94 (forslag til lov om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Ændring af reglerne for kontrol med og anvisning af arbejde til ledige medlemmer af anerkendte arbejdsløsheds-kasser)).

Til nr. 2 og 4.

Som anført i bemærkningerne til lovforslaget er undersøgelsen vedrørende vikarbureauernes virksomhed tilendebragt i januar 1968 af et af arbejdsministeriet nedsat udvalg. I dette udvalg, der havde arbejdsdirektøren som formand, var repræsenteret — foruden arbejdsministeriet og arbejdsdirektoratet — Dansk Arbejdsgiverforening med 2 repræsentanter samt Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke og Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark med hver 1 repræsentant.

Udvalget finder ikke, at tiden er inde til at forbyde vikarbureauerne, hvorved forstås erhvervsmæssigt drevne private fore-

tagender, der inden for kontorområdet for egen regning og risiko tilbyder eller stiller arbejdskraft til rådighed således, at arbejdskraft ansættes og aflønnes af bureauet for den normalt ret kortvarige periode, hvori den pågældende vikar udfører arbejde på en kundevirksomhed under dennes tilsyn og instruktion. Udvalget foreslår, at arbejdsministeren generelt, altså også uden for kontorområdet, bemyndiges til at fastsætte, at der kræves tilladelse for at kunne udøve virksomhed som vikarbureau, og til at fastsætte regler for tilsynet med sådan virksomhed. Til udfyldelse af denne rammebestemmelse — foreløbig dog alene for kontorområdet — stilles der dernæst i betænkningen et forslag om, at tilladelse til at fortsætte eller etablere et vikarbureau, skal meddeles af arbejdsdirektøren, når følgende betingelser er opfyldt:

- I. Al ansættelse af vikarer i vikarbureauet skal ske ved oprettelse af en skriftlig kontrakt om løn- og arbejdsforhold. Kopi af kontrakten gives til den ansatte.
- II. Kontrakten skal på tydelig måde tilkendegive, at de ansatte ikke er omfattet af funktionærloven. Den skal til lige indeholde henvisning til de love af social karakter, som gælder for ansættelsesforholdet, f. eks. ferielov, lov om ATP, sygeforsikringslov og ulykkesforsikringslov.
- III. Der skal, såfremt bureauet ikke er omfattet af en kollektiv overenskomst, garanteres de ansatte en løn, som mindst svarer til den for det pågældende faglige område overenskomstsmæssigt gældende løn. Den aftalte løn skal udbetales de ansatte, selv om der måtte opstå uoverensstemmelse mellem bureauet og kunden om det udførte arbejdes kvalitet.
- IV. Der må ikke i ansættelseskontrakten eller på anden måde pålægges de ansatte konkurrenceklausuler, som indskrænker deres frie adgang til erhverv efter fratreden fra bureauet.
- V. Intet arbejde hos en af bureauet anvist kunde må have en uafbrudt varighed af mere end 3 måneder.
- VI. Vikarbureauet skal over for kunden forpligte sig til at holde de ansatte an-

svarsforsikrede for eventuelle skadegørende handlinger forvoldt under arbejde hos kunden.

Udvalget foreslår endvidere, at bureauet til brug ved arbejdsdirektørens tilsyn med, om ovennævnte betingelser er opfyldt, har pligt til ved arbejdsdirektoratets tilsynsbesøg at fremlægge dokumentation i form af kontrakter, lønafregninger o. lign. i nødvendigt omfang. Overtrædelse af de fastsatte regler for bureauets virksomhed skal kunne straffes med bøde eller hæfte. I grovere tilfælde — f. eks. ved gentagne overtrædelser — skal endvidere tilbagekaldelse af tilladelsen til at drive vikarbureau kunne finde sted.

Arbejdsministeriet kan tiltræde udvalgets synspunkter og stiller derfor de nævnte ændringsforslag i overensstemmelse hermed.

Asger Jensen,
næstformand.

Knud Bro.

Gerda Møller.

Simonsen.

P. E. Eriksen.

Robert Christensen.

Jens Frandsen.

Svend Haugaard.

Valbak,
formand.

Erik Hansen (Ålborg amt).

Erling Dinesen.

Anker Jørgensen.

Evald Kristensen.

Helge Nielsen.

Poul Nilsson.

Bertel Pedersen.

Chr. Madsen.

Til nr. 5.

Ved genfremsættelsen den 15. marts 1968 blev lovforslaget fremsat i samme skikkelse som ved den første fremsættelse i december 1967.

Som følge deraf vil det være nødvendigt at foreslå ikrafttrædelsesdatoen ændret.

Under hensyn til, at lovforslag nr. 94 om ændring af arbejdsløshedsloven foreslås ændret til ikrafttrædelse den 1. april 1969, stilles tilsvarende ændringsforslag til det heromhandlede lovforslag.

Til nr. 6.

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 5.

Bilag til bet. o. lovf. vedr. arbejdsanvisning m. v.

Bilag.

AMTSRÅDSFORENINGEN I DANMARK
DEN DANSKE KØBSTADFORENING
DYMÆSSIGE KOMMUNER
BE SAMVIRKENDE KOMMUNALFORENINGER
(Sognerådsforeningerne).

7. maj 1968.

Ved skrivelse af 21. marts 1968 har købstadforeningen bl. a. anmodet udvalget om at overveje en ordning af administrationen af den offentlige arbejdsanvisning, der sigter imod en senere opbygning på det nye kommunesystem af både den statslige og den kommunale lokaladministration, og i den forbindelse henledt udvalgets opmærksomhed på det ønskelige i, at arbejdsmarkedsnævnene udpeges efter indstilling fra de respektive byråd og amtsråd i kontorernes administrationsområde, indtil de efter en nyordning af den kommunale og statslige lokaladministration kan udgå direkte fra en kommunalbestyrelse.

Sagen har siden været drøftet mellem købstadforeningen og socialreformkommissionens strukturudvalg og mellem de kommunale sammenslutninger indbyrdes, og der viste sig at være tilslutning til de synspunkter, som købstadforeningen har fremført for folketingsudvalget i ovennævnte skrivelse.

Foranlediget af disse drøftelser ønsker de kommunale sammenslutninger at henlede udvalgets opmærksomhed på den mulighed, der foreligger for allerede fra starten at overdrage de administrative opgaver, det efter lovforslaget er tanken at lade varetage af nyoprettede afdelingskontorer (kontaktsteder), til forvaltning i kommunerne efter særlig aftale. Efter de kommunale sammenslutningers opfattelse vil en sådan ordning være at foretrække, idet disse opgaver ved udnyttelse af de kommunale ressourcer formentlig vil kunne løses på en mere økonomisk måde end ved den foreslåede etablering af ca. 400 afdelingskontorer med i alt ca. 250 heltidsbeskæftigede personer. Varetagelsen af de pågældende opgaver vil des-

uden kunne indgå som et helt naturligt led i den lokale offentlige servicevirksomhed, som kommunerne udøver, og hvis udbygning det er hensigten at fremskynde gennem kommunalreformen.

Selv om der efter lovforslagets ordlyd, hvorefter der i lovens § 1, stk. 4, om afdelingskontorerne blot anføres, at: „Afdelingskontorer (kontaktsteder) under et offentligt arbejdsanvisningskontor kan oprettes med arbejdsdirektørens tilladelse“, skulle være mulighed for, at afdelingskontorerne arbejde overdrages kommunerne ved særlige aftaler, fremgår det dog klart af bemærkningerne til lovforslaget, at der ikke ved lovforslagets formulering har været tænkt på en sådan ordning. De kommunale sammenslutninger tillader sig derfor at anmode folketingsudvalget om at tage spørgsmålet om en overdragelse af disse arbejdsopgaver til kommunal forvaltning ved særlige aftaler med de pågældende kommunalbestyrelser op til overvejelse.

For så vidt angår arbejdsanvisningskontorerne placering, skal det anføres, at det efter de kommunale sammenslutningers formening må være naturligt at rejse det spørgsmål, om disse kontorer i forbindelse med eller efter kommunalreformens gennemførelse bør overgå til forvaltning i kommunalt regie f. eks. under de nye amtsråd.

De kommunale sammenslutninger ønsker desuden over for udvalget at konkretisere det af købstadforeningen fremførte angående arbejdsmarkedsnævnenes sammensætning ved at foreslå lovens § 2, stk. 2, 1. og 2. punktum, ændret til:

„Ved amtsrådets foranstaltning nedsættes ved hvert offentligt arbejdsanvisningskontor et arbejdsmarkedsnævn, der består af

en formand og 10 medlemmer. Uden for København vælges formanden af amtsrådet efter indhentede erklæringer fra de kommunale råd i de til kontorets område hørende købstadkommuner“.

§ 2, stk. 2, 5. punktum, foreslås ændret til følgende:

„Uden for København vælger amtsrådet efter indhentede erklæringer fra de kommunale råd i de til kontorets område hørende købstadkommuner 3 medlemmer som repræsentanter for kommunalbestyrelserne, herunder amtsrådet, i kontorets område“.

Endelig skal det anføres, at usikkerheden angående nyordningens økonomiske konsekvenser for kommunerne, herunder rimeligheden af fastholdelsen af bestemmelsen om den særlige andel, der påhviler den

kommune, hvori arbejdsanvisningskontoret ligger, taler for, at udgiftsfordelingen tages op til overvejelse snarest.

I bemærkningerne til lovforslaget side 8 under pkt. 4 anføres: „Der er ved udarbejdelsen af lovforslaget forudsat, at en gennemgribende revision af hele loven senere foretages. Der er derfor i lovforslaget kun medtaget de ændringer, der er en følge af den nævnte bestemmelse i § 4 i loven af 22. februar 1967, således at de paragraffer i loven, der ikke berøres heraf, ikke har været underkastet overvejelse“. Sammenslutningerne går ud fra, at det anførte bl. a. tager sigte på en snarlig revision af bestemmelserne om byrdefordelingen, hvorfor man ikke har fundet anledning til at fremsætte bemærkninger for udvalget om dette spørgsmål.

For Amtsrådsforeningen i Danmark,

Den danske Købstadforening,

Bymæssige Kommuner,

De samvirkende Kommunalforeninger.

Henning Rasmussen.